

درس سوم | ۳ کتاب مقدس به عنوان یک متن ادبی

وقتی با کسی صحبت می‌کنید، انتظار دارید که شما را درک کند. بنابراین افکار خود را به طریقی روشن و شفاف بیان می‌کنید. به بیان دیگر، می‌دانید که آنچه می‌گویید و نحوه بیان شما لازم و ملزوم یکدیگر هستند. اثر یا متن ادبی نیز مانند گفتار مؤثر است، به شرط اینکه نویسنده، افکار خود را به روشنی بیان کند.

نویسندگان کتاب مقدس کلامشان را طوری انتخاب و تنظیم کردند که با اهدافشان مطابقت داشته باشد. بررسی نحوه بیان ایده‌های نویسنده، در مطالعه کتاب مقدس به شما کمک خواهد کرد. با این بررسی، بهتر قادر خواهید بود که ایده‌های اصلی متن کتاب مقدس را درک کنید و با تشخیص سبک یا شیوه بیان نویسنده، هدف او را بهتر خواهید شناخت.

سرفصل‌ها

- A. زبان تحت‌اللفظی و استعاری
- B. نحوه سازماندهی افکار و ایده‌ها
- C. سبک‌های نگارش

اهداف این درس

۱. تمایز بین کاربردهای تحت‌اللفظی و استعاری در کتاب مقدس را نشان دهید
۲. شش روش برای سازماندهی به افکار و ایده‌ها را شناسایی کنید
۳. سبک‌های اصلی نگارش در کتاب مقدس را بررسی کنید

A. زبان تحت‌اللفظی و استعاری

هدف اول: تمایز بین کاربردهای تحت‌اللفظی و استعاری در کتاب مقدس را نشان دهید

خدا از ما می‌خواهد حقیقتی را که از طریق کلامش بر ما آشکار نموده، درک نماییم. نویسندگان کتاب مقدس درباره واقعیت نوشتند و این کتاب اغلب از زبان تحت‌اللفظی برخوردار است که پایه و اساس آن کاملاً واقعی است؛ از این رو، با پذیرفتن معنای طبیعی کلمات کتاب مقدس می‌توانیم به مفهوم آن پی ببریم. وقتی می‌خوانیم: «عیسی برای دعا به کوهی رفت و شب را در عبادت خدا به صبح رساند» (لوقا ۱۲:۶)، می‌دانیم که او واقعاً این کار را انجام داد. وقتی او دستور داد که تب شخصی قطع شود و تب قطع شد (لوقا ۴:۳۹)، این یک واقعیت عینی است.

اما وقتی متنی مثل این را می‌خوانیم، «فردای آن روز، یحیی چون عیسی را دید که به سویش می‌آید، گفت: "این است بره خدا که گناه از جهان برمی‌گیرد!"» (یوحنا ۱: ۲۹)، نمی‌توانیم از تمام کلمات برداشت تحت‌اللفظی داشته باشیم. عیسی بره یا حیوان نیست. او مانند بره است که در عهدعتیق برای گناهان مردم قربانی می‌شد. از این رو، کتاب مقدس گاهی برای بیان مفاهیم، از زبان استعاری یا نمادین استفاده می‌کند که در شرح یک واقعیت به ما کمک می‌نماید.

زبان استعاری از آرایه‌های ادیبی تشکیل شده است. اینها کلام یا عباراتی هستند که در درک موضوعی دشوار به ما کمک می‌کنند، از این طریق که آن را با چیزی که برایمان مأنوس است مرتبط می‌سازند. یوحنا تصویری ذهنی از مسیح به‌عنوان بره قربانی که به‌خاطر گناهانمان روی مذبح قربانی می‌شود، ارائه داد. این سبک نگارش به ما کمک می‌کند که هدف مسیح از آمدن به این دنیا را درک نماییم.

آرایه‌های ادبی در درک امور روحانی به ما کمک می‌کنند، اموری که نمی‌توانیم با چشمان فیزیکی خود مشاهده کنیم. اگر به خاطر داشته باشید، در درس ۱ گفتیم که عیسی خود را به آب حیات تشبیه کرد. او همچنین خود را با نان، نور و شبان مقایسه نمود. در یک مورد گفت: «به‌هوش باشید، که چون دزد می‌آیم!» (مکاشفه ۱۶: ۱۵). این مثال‌ها به ما نشان می‌دهند که در مقایسه عیسی با هر یک از این موارد، نمی‌توانیم پا فراتر بگذاریم. او تا اندازه‌ای محدود به هر یک از این موارد شباهت دارد. این آرایه‌های ادبی به ما کمک می‌کنند که حقایق خاص را به خاطر بسپاریم.

مسیح به هنگام صحبت با پیروانش اغلب از زبان استعاری استفاده می‌کرد. او داستان‌هایی ساده برایشان تعریف می‌کرد تا بتوانند حقایق روحانی مهم را درک کنند. او در متی ۱۸: ۱۰-۱۴، داستان گوسفند گمشده را تعریف می‌کند و با این مقایسه تعلیم می‌دهد که همان‌طور که شبان نگران گوسفند گمشده است، نگران هر یک از ماست.

برخی آرایه‌های ادبی نماد خوانده می‌شوند - کلماتی که حقیقتی را درباره چیزی نشان می‌دهند -. کلمات نور، نمک و گوسفند از نمادهای مسیحیان می‌باشد. نان و شراب در شام خداوند، نماد بدن و خون مسیح هستند. آنها مرگ مسیح و رنجی که برای نجات ما کشید را به یاد ما می‌آورند.

پرسش‌های کاربردی

۱. کدام یک از عبارات زیر تحت‌اللفظی و کدامیک استعاری می‌باشند؟ شماره سبک زبانی را کنار عبارات مربوطه یادداشت کنید. به خاطر داشته باشید که قبل از تکمیل پاسخ‌هایتان، در پاسخنامه به دنبال پاسخ درست نگردید.

(a) در اورشلیم، در کنار 'دروازه گوسفند' حوضی است (یوحنا ۲:۵).

(۱) تحت‌اللفظی

(b) این است بره خدا (یوحنا ۲۹:۱). (۲) استعاری

(c) من برای گوسفندان 'در' هستم (یوحنا ۷:۱۰).

(d) گوسفندانی دیگر نیز دارم که از این آغل نیستند (یوحنا ۱۶:۱۰).

۲. داستان علف‌های سمی در متی ۲۴:۱۳-۳۰ و تفسیر آن در آیات ۳۶ تا ۴۳ را بخوانید. توضیحاتی که در ستون چپ آمده‌اند را بخوانید و شماره هر یک از موارد را جلوی نماد مرتبط با آن که در ستون راست آمده، یادداشت کنید.

(a) برزگر (۱) افرادی که به پادشاهی خدا تعلق دارند.

(b) دشمن (۲) پسرانسان

(c) بذر خوب (۳) شیطان (ابلیس)

(d) علف‌های هرز (۴) افرادی که به شیطان تعلق دارند.

(e) گندم و علف‌های هرز با یکدیگر (۵) پایان این عصر

f) علف‌های هرز جمع شده ۶) پادشاهی آسمان
g) گندم خالص ۷) دنیا همان‌گونه که هست.

B. سازماندهی افکار و ایده‌ها

هدف دوم: شش روش برای سازماندهی به افکار و ایده‌ها را شناسایی کنید

وقتی دست به نگارش مطلبی می‌زنیم، به دقت به سازماندهی افکارمان می‌پردازیم. نظرات و افکاری را که مرتبط با یکدیگرند کنار هم قرار می‌دهیم تا یک ایده اصلی را شکل دهیم و ایده‌های دیگر را به‌گونه‌ای تنظیم می‌کنیم که یکدیگر را به خوبی کامل کنند.

در این بخش، روش‌های متعددی که نویسندگان با استفاده از آن‌ها به سازماندهی افکارشان می‌پردازند را شرح خواهیم داد.

۱. **تکرار:** نویسندگان بارها و بارها از یک اصطلاح یا اصطلاحاتی مشابه استفاده می‌کنند. در دوم قرن‌تیا ۸: ۱-۱۵، مفهوم بخشیدن و سخاوت مسیحی از طریق تکرار مفاهیم صداقت شکل گرفته است.

۲. **پیشرفت:** نویسندگان با اضافه کردن جزئیات، حرکتی رو به جلو ایجاد می‌کند، مثل زمانی که داستانی را تعریف می‌کنیم. روایتی که در اعمال رسولان ۸: ۲۶-۴۰ درباره فیلیپس آمده، نشان‌دهنده پیشرفت است. روح خدا با فیلیپس سخن گفت تا به مسیری خاص برود. آنگاه وی را به شخصی خاص هدایت نمود تا مژده خوش عیسی را به او بدهد. پس از آنکه این شخص مسیح را پذیرفت و فیلیپس او را تعمیم داد، روح فیلیپس را از آنجا برد.

۳. **نقطه اوج:** نویسندگان در پیشرفت جزئیات به یک نقطه اوج می‌رسد. در فیلیپیان ۳: ۱۰، پولس پارسایی حقیقی را برایمان معنا می‌کند: «می‌خواهم مسیح و نیروی رستائیزش را بشناسم و در رنج‌های او سهیم شده، با مرگش هم‌شکل گردم.» آیات ۱ تا ۹ ما را به این نقطه

اوج می‌رساند.

۴. تضاد و تشبیه: در مورد تضاد، نویسندگان دو موضوع مخالف و متضاد را کنار یکدیگر قرار می‌دهد تا بر نیکویی و شرارت یا نور و تاریکی تأکید کند. مزمو ۱ تضاد پارسایان و شریران را نشان می‌دهد. شخص باخدا همچون درختی کاشته شده و ثمر آورده و شخص شرور به گاهی که با باد محو می‌شود، تشبیه شده است. دقت کنید که در این تضاد، از تشبیه نیز استفاده شده است: «لیکن چنین نیستند شریران بلکه همچو کاهند که دست باد می‌راندشان» (آیه ۴). نویسندگان برای تشبیه، دو چیز را کنار یکدیگر قرار می‌دهد تا بر شباهت آنها تأکید کند.

۵. نکات اصلی: نویسندگان در پیشبرد عقاید خویش، از نقاط عطف استفاده می‌کند. برای گرفتن نتیجه‌ای خاص یا مفهوم یک متن به این نکات نیاز داریم. در کتاب استر، یکی از نکات اصلی داستان زمانی است که ملکه استر بدون دعوت نزد پادشاه می‌رود و مورد توجه و مرحمت او قرار می‌گیرد. استر بدون توجه او نمی‌توانست نقشه نجات جان قوم خود را عملی کند.

۶. دلایل و نتایج: نویسندگان افکار و عقاید خود را طوری تنظیم می‌کند تا رابطه بین نتیجه و دلایل خاص آن را نشان دهد. او ممکن است کار خود را با نتیجه یا با دلایل آغاز کند. در کولسیان ۳:۱، پولس به کلیسا می‌گوید که خدا را به خاطر آنها شکر می‌کند. این یک نتیجه است و در آیه ۴ دلیل آن را ارائه می‌کند: «زیرا وصف ایمان شما به مسیح عیسی و محبتی را که به همه مقدسین دارید، شنیده‌ایم.» سپس، همین نکته را در آیات ۸ و ۹ تکرار می‌کند، یعنی با دلیل آغاز کرده و با نتیجه مطلب را به پایان می‌رساند. گاهی نیز دو مورد یا بیشتر را ترکیب می‌کنیم. در اول قرن‌تیا ۱: ۳-۴، ۸-۹، پولس برای آنکه منظور خود را برایمان روشن کند، از دلایل و نتایج و تکرار استفاده می‌کند.

پرسش‌های کاربردی

۳. آیات زیر را یکی یکی بخوانید و مشخص کنید که کدام روش سازماندهی (ستون سمت چپ) برای آنها به کار رفته تا مفهوم اصلی را واضح و مشخص گرداند. می‌توانید از یک مورد بیشتر از یک بار استفاده کنید.

- a) غلاطیان ۶:۷-۹، درو کردن آنچه کاشته‌ایم (۱) تکرار
- b) افسسیان ۲:۱۴-۱۸، مسیح یهودیان و غیریهودیان را در صلح با یکدیگر متحد ساخت ... (۲) دلایل و نتایج
- c) اول پادشاهان ۱۷:۸-۲۴، اطاعتِ ایلیا او را مرد خدا ساخت (۳) تضاد
- d) داوران ۶:۱۱-۴۰، واکنش جدعون به دعوت خدا تغییر و تحول ایجاد کرد (۴) پیشرفت
- e) دوم تواریخ ۱:۷-۱۲، چون سلیمان کاری را انجام داد، خدا نیز دست به عمل زد (۵) نکات اصلی
- f) افسسیان ۴:۱۷-۳۲، حیات تازه در مسیح چه چیزهایی را در برمی‌گیرد

C. سبک‌های نگارش

هدف سوم: سبک‌های اصلی نگارش در کتاب مقدس را بررسی کنید

تاریخ

کتاب مقدس تاریخ ارتباط و مراودات خدا با انسان می‌باشد؛ از این رو، داستانی مکتوب است در مورد آنچه خدا در زندگی مردمی خاص انجام داد. روح القدس نویسندگان را هدایت کرد تا وقایعی خاص را به نگارش درآوردند تا آن را با ما در میان بگذارد. وقتی درباره این مطالب می‌خوانیم، با درس گرفتن از مشکلات و پیروزی‌هایشان، ایمانمان تقویت می‌گردد.

به عنوان مثال، وقتی درباره دست و پنجه نرم کردن جدعون با ترس و کاری که خدا وی را به انجامش فراخواند، می خوانیم، یاد می گیریم که خدا را حرمت نهاده و بر ترس هایی که در رابطه با دیگران و در مورد شکست داریم، فائق آییم. (به داوران ۶ و ۷ مراجعه کنید). بهترین نمونه، خود مسیح است. ما با پیروی از الگوی او می توانیم در اطاعت از اراده او زندگی کنیم.

تاریخ را می توان در سراسر کتاب مقدس یافت. کتب تاریخی عهدعتیق از یوشع تا استر و کتب تاریخی عهدجدید از متی تا اعمال رسولان را در بر می گیرند. کتب پیدایش تا تثنیه، تلفیقی از تاریخ و نبوت می باشند.

نبوت

در تاریخ کتاب مقدس، خدا از انبیا استفاده کرد تا مستقیماً از جانب او با مردم سخن بگویند. انبیا اراده و هدف خدا را اعلان کردند. همچنین، حقیقتی را که قرار بود به زودی رخ دهد، اعلام کرده و آنچه را که در آینده محقق می شد، پیش گویی می نمودند. برخی نبوت ها هنوز رخ نداده بودند. آنها وقایع زمان های آخر را پیش گویی می کردند. کتب حزقیال، دانیال و مکاشفه حاوی بسیاری از این نبوت ها است.

بهرتر است نخست نبوت هایی را مطالعه کنیم که محقق شده و در عهدجدید شرح داده شده اند؛ به عنوان مثال، کتاب اعمال رسولان به تحقق بسیاری از نبوت های عهدعتیق اشاره می کند. این نبوت ها عبارتند از نزول روح القدس، رنج و طرد شدن مسیح، بردگی فرزندان اسرائیل در مصر، رستاخیز مسیح، نجات غیریهودیان و سخت دلی مردم نسبت به درک انجیل.

هرچند از آنجا که در برخی نبوت ها از نمادهای بسیاری استفاده شده، درک مفهوم برخی از این نبوت ها دشوار است. با این وجود، باید

آنها را مطالعه کنیم تا نسبت به نقشه‌ای که خدا برای ما دارد، به درک واضح‌تری برسیم. ۱۷ کتاب آخر عهدعتیق، کتب مزبور و مکاشفه، حاوی پیام‌های نبوتی مهمی هستند.

شعر

شعر نوشتاری است که با به کارگیری الگوهایی در قالب مصرع و ریتم، احساسات عمیقی را بیان می‌کند. تاریخ از وقایع حقیقی یا کارهای انسان، سخن می‌گوید، در حالی که شعر تفکر و احساسات آنها را آشکار می‌کند، احساساتی مثل شادی، غم، ناامیدی یا خوشی. در شعر تا حدود زیادی از زبان استعاری استفاده می‌شود و نمی‌توان مثل تاریخ برداشتی تحت‌اللفظی از آن داشت. بنابراین، وقتی کتب شعری ایوب، کتب مزامیر، امثال، جامعه، غزل غزل‌ها و سایر متون شعرگونه‌ای که در سراسر کتاب مقدس پراکنده شده را می‌خوانیم، باید به زبان استعاری دقت نماییم.

تناظر

نویسندگان عبرانی اغلب با ریتم بخشیدن به افکار و ایده‌هایشان، دو خط فکری را به یکدیگر ربط می‌دادند. به این روش تناظر می‌گویند. این ارتباط می‌تواند تکرار باشد. در مزبور ۵، مفهوم خط نخست، «آه ای خداوند، به سخنانم گوش فرا ده و ناله‌ام را ملاحظه فرما» در خط بعدی تکرار شده است «ای پادشاهم و ای خدایم، به صدای فریادم توجه کن، زیرا به تو دعا می‌کنم» (آیات ۱-۲).

تضاد

ممکن است دو سطر با یکدیگر در تضاد باشند: «دل مضطرب، آدمی را گرانبار می‌سازد، اما سخن نیکو او را شادمان می‌گرداند»

(امثال سلیمان ۲۵:۱۲). یا با اضافه کردن یک خط فکری، عبارت دیگر بهتر درک شود. این روش در ایوب ۲۱:۳۶ به کار رفته، که این طور آغاز می‌گردد: «برحذر باش و به شرارت مایل مشو» و سطر بعدی مفهوم را کامل می‌کند.

موضوع اصلی کتب شعری عواطف و احساسات می‌باشند. ایوب رنج انسان را توصیف می‌کند، مزامیر ما را در پرستش خدا هدایت می‌کنند، امثال به ما نشان می‌دهد که در انجام امور روزمره و عادی خود به حکمت نیازمندیم، جامعه دیدگاهی منفی و پراز شک و ابهام را نسبت به زندگی نشان می‌دهد و غزل غزل‌ها بیانگر محبت در ازدواج می‌باشند.

نامه‌ها

تشخیص نامه‌ها کار آسانی است. آنها با سلام و پیام اصلی آغاز شده و با درود و خداحافظی به پایان می‌رسند. گاهی متن اصلی نامه، به پرسش‌هایی که در نامه شخصی دیگر مطرح شده، پاسخ می‌دهد. از این رو، خوب است به خاطر داشته باشیم که یک نامه، پاسخی است به نیازهایی خاص. بنابراین، تعلیمی کامل در مورد موضوعی خاص ارائه نمی‌دهد.

پولس رسول ۱۳ نامه عهدجدید را که به رسالات معروف هستند، به نگارش درآورد. هشت نامه دیگر به دست افراد دیگر نوشته شد. وقتی تمام این نامه‌ها را مطالعه و تعالیمشان را با یکدیگر مقایسه می‌کنیم، رهنمودهایی درباره ایمان و حیات تازه در مسیح دریافت می‌کنیم.

پرسش‌های کاربردی

۴. هر یک از این آیات را مطالعه کنید و بنویسید که کدام سبک نگارش در آنها بکار رفته است.

(۱) تاریخ

(a) فیلیپیان ۱:۱-۲.....

- (b) صفنيا ۱: ۱۴-۱۸
 (c) مزمور ۹۱
 (d) اول قرنڌيان ۵: ۹-۱۱
 (e) دوم سموئيل ۷: ۱۸-۲۸
 (f) ايوب ۲۶-۲۲: ۳۶
 (g) اعمال رسولان ۲: ۱۳-۱
 (h) مڪاشفه ۴: ۱-۱۱
- (۲) نبوت
 (۳) شعر
 (۴) نامه

پاسخ پرسش‌های کاربردی

۱. (a) تحت‌اللفظی

(b) (۲) استعاری

(c) (۲) استعاری

(d) (۲) استعاری

در گزینه‌های (c و d)، عیسی از اصطلاح گوسفند برای مسیحیان استفاده می‌کند.

۳. (a) (۳) تضاد؛ محصول مرگ با محصول حیات مقایسه شده است.

(a) (۱) تکرار؛ اصطلاحاتی مشابه مثل «او خود»، «در بدن خود»، «باطل ساخت»، «با مرگ خود»، «به واسطه صلیب خود، آمد و بشارت داد»، «به واسطه مسیح».

(b) (۴) پیشرفت و (۵) نکات اصلی؛ ایلیا از خدا اطاعت کرد و در تک تک این رشته وقایع به خدا توکل نمود و در آخر، بیهوده زن او را به‌عنوان خادم خدا می‌شناسد.

(c) (۵) نکات اصلی؛ خدا سه نشانه به جدعون داد که مجموعاً یک نقطه عطف را شکل دادند.

(d) (۲) دلایل و نتایج؛ سلیمان برای حکمت و معرفت دعا کرد که خدا را خشنود ساخت و در نتیجه خواسته‌اش اجابت شد و به چیزی بیشتر از آن دست یافت.

(e) (۳) تضاد؛ زندگی شیررانه گذشته، دروغ و خشم، با حیات، یا آرزوها و طرز تفکر جدید، حقیقت و آرامش در تضاد قرار گرفته است.

۲. (a) (۲) پسر انسان

(b) (۳) شیطان (ابلیس)

(c) (۱) افرادی که به پادشاهی خدا تعلق دارند.

(d ۴) افرادی که به شیطان تعلق دارند.

(e ۷) دنیا همان گونه که هست.

(f ۵) پایان این عصر

(g ۶) پادشاهی آسمان

۴. (a ۴) نامه؛ این قسمت سلام آغازین نامه است.

(b ۲) نبوت؛ این قسمت وقایع زمان های آخر را پیشگویی می کند.

(c ۲) نبوت و (۳) شعر؛ این بخش شامل مصرع و تناظر می باشد و حقیقت خدا را اعلان می کنند.

(d ۴) نامه؛ این بخش پاسخی است به افرادی خاص در مورد مشکلی که داشتند.

(e ۱) تاریخ؛ این قسمت روایتی را که برای داوود پادشاه اتفاق می افتد، بازگو می کند.

(f ۳) شعر؛ این بخش مصرع و تناظر را نشان می دهد.

(g ۱) تاریخ؛ این آیات اتفاقی را که در روز پنطیکاست رخ داد، شرح می دهند.

(h ۲) نبوت؛ این بخش یک رؤیا یا پیشگویی وقایع آینده می باشد.